

[Agerschou]

kop te – men som alligevel ser ud til at blive gennemført.

Hvor kommer ideen så fra? Så vidt vi kan skønne, er det udelukkende Kommunernes Landsforenings allerhøjeste top, bestående af nogle borgmestre med tilhørende embedsmænd, der har lanceret projektet; alle andre er i virkeligheden skeptiske.

Sidst har et pænt flertal på Sammenslutningen af Sociale Udvalgs årsmøde afvist forslaget. De, der på årsmødet har afvist ideen, er vel at mærke folk fra de fleste partier, og der er naturligvis også tale om folk, der er både kommunalbestyrelsesmedlemmer og socialudvalgsmedlemmer.

Jeg har deltaget i årsmøder i Amdsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og Sammenslutningen af Sociale Udvalg i mange år, og jeg tror, det er første gang, jeg har oplevet, at en forsamling på den måde har markeret sig imod bestyrelsens indstilling.

Sådan som vi oplever det, opræder Kommunernes Landsforenings top i denne sag som en slags førstekammer, mens Folketinget helst skal reduceres til et andetkammer, der blot skal ekspedere aftalerne mellem regeringen og Kommunernes Landsforening. Det finder vi utilfredsstillende.

Vi mener stadig, at der er en række uafklarede problemer i lovforslaget: for det første kompetenceforholdet mellem kommunalbestyrelsen og det eller de udvalg, der bliver nedsat til at behandle sager om ydelser til enkeltpersoner.

Er det f.eks. sådan, at en kommunalbestyrelse – hvis lovforslaget bliver vedtaget – kan lægge loft over udgifter til boligindretning for handicappede, sådan at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at udgiften til boligindretning ikke må overstige f.eks. 60.000 kr.? Er det f.eks. sådan, at kommunalbestyrelsen for fremtiden kan lægge loft over ydelser til enkeltpersoner efter § 48, stk. 3? Er det f.eks. sådan, at en kommunalbestyrelse kan beslutte, at i det næste halve år må der ikke anbringes børn uden for eget hjem i den pågældende kommune? Det er det ene af hovedproblemerne: kompetenceforholdet mellem kommunalbestyrelsen og de fremtidige udvalg.

Det andet hovedproblem er tavshedspligten. Sådan som vi ser det, vil den kunne blive administreret forskelligt fra kommune til kommune,

alt efter hvordan man de pågældende steder vælger at indrette sig. Det er helt grundlæggende for tilliden til det sociale system; at jeg som borger kan henvende mig til en socialrådgiver med mine personlige problemer og være sikker på, at de pågældende oplysninger ikke går videre til f.eks. en folkeskole, uden at man har indhentet mit samtykke.

Jeg synes, at nogle af de partier, der plejer at sige, at de går ind for at sikre det enkelte menneske i forhold til systemerne, skulle tænke sig godt om. Her er et eksempel på, at vi risikerer det modsatte.

De to hovedproblemer, jeg har nævnt, vil vi forsøge at få afklaret mellem anden og tredje behandling, og derfor beder vi om udvalgsbehandling inden tredjebehandling.

Vi vil naturligvis indkalde socialministeren med embedsmænd i samråd i et forsøg på at få afklaret tingene. Vores indtryk er imidlertid, at det, der bliver sagt ved disse lejligheder, er modsigelsesfyldt. Derfor vil vi i SF's folketingsgruppe gerne have lejlighed til at indhente et uafhængigt juridisk responsum om problemerne, og derfor vil vi forsøge at få udsat tredjebehandling, så vi kan få lejlighed til det.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at dette lovforslag har fået en meget grundig udvalgsbehandling, og jeg skal selvfølgelig gerne medvirke til at supplere den behandling mellem anden og tredje behandling her i Folketinget. Der er ikke nogen grund til at forcere det her lovforslag. Vi skal naturligvis blot have det vedtaget, inden Folketinget tager på sommerferie.

Jeg vil gerne i anledning af den betænkning, der er afgivet, slå nogle enkelte ting fast. Først er der betækningsbidraget fra Socialdemokratiet.

Øverst på side 3 siger man, at man gerne har villet »sikre socialudvalgenes ansvar i personspørgsmål i afsnit VIII i forbindelse med hjælpeforanstaltninger til børn og unge under 18 år uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren«.

Jeg vil gerne slå fast her, at der ikke under udvalgsarbejdet er sket nogen ændring på dette område. Det, vi vedtager her, og det, der indstilles til vedtagelse, er identisk med lovforslaget. Jeg må altså opfatte bemærkningen sådan, at det har Socialdemokratiet nu accepteret, så-